

अग्निरन्तः न० अग्निः रक्ष्यतेऽनेनात्वा वा रक्ष-ल्युट् ।
राक्षसादिभ्योऽग्निरक्षाकारके सन्तभेदे, अग्निहोत्रे, अग्नि-
होत्रगृहे च । भावे ल्युट् । अग्न्याधाने ।

अग्निरजस् पु० अग्निरिव रक्ष्यते दीप्यते रज्ज् असुन् नलोपः ।
रक्तवर्णे इन्द्रगोपनामककोटे । ईत० । अग्निवीर्ये,
स्वर्णे च न० ।

अग्निरहस्य लि० अग्नेः रहस्यं तदुपासनाद्यङ्गजातमत्त ।
अमलोपसनावोधके शास्त्रे अग्निकल्पे ।

अग्निरुहा स्त्री अग्निरिव रोहति रुह-क । सांसादन्यां
तदङ्गुरस्य वङ्गितल्यवर्णतयोत्पन्नत्वात् तथात्वमस्याः ।

अग्निरूप लि० अग्नेरिव रूपं वर्णोऽस्य, अग्निरिव रूप्यते
ऽसौ रूप-कर्माणि अच् वा । वङ्गितल्यवर्णे अग्निसदृश-
मात्रे च ईत० । अग्नेर्वर्णे अग्निरुद्धोक्ते वङ्गोर्ध्वरूपे
च न० ।

अग्निरैतस् न० ईत० । अग्निरुद्धो, तज्जातत्वात् सुवर्णे च
तत्कथा च प्रसङ्गश्चरुद्रुक्त्वा अग्निसंक्रान्तस्याग्निना देवता
प्रार्थनया गङ्गायामाहितस्य तथा च वोढुमसमर्थया “ससु-
त्ससञ्जं तं गर्भं मेरौ गिरिवरे तदेत्यनेन” मेरौ पातने कृते
तस्य तेजसैव मेरुस्थं सर्वं वस्तु सुवर्णोक्तिं यथोक्तमाहु-
ग्रासनिर्गमे प० भा० । “तेजसा तस्य गर्भस्य भास्वरस्येव
रश्मिभिः यद्द्रव्यं परिसंस्पृष्टं पृथिव्यां पर्वतेषु च ।
तत् सर्वं काञ्चनीभूतं समन्तात् प्रत्यदृश्यत” इति । अन्ते च
“तस्मात् सुवर्णं माङ्गल्यं रत्नानामुत्तमोत्तमम् । सहजं
कार्त्तिकेयस्य वङ्गोत्तेजः परं सतमिति” दई अध्याये ।

अग्निर्लोक पु० ईत० । अग्न्यधिकृते मेरुशृङ्गाधःस्थे भुवन-
भेदे । स च । ‘सम्रत्नकाङ्क्षमयं शिखरतयं च मेरोरुत्तरि-
कपुरारिपुराणि तेषु । तेषामधःपतनस्य च्छलनान्तकानां रज्जो
ऽम्बुपानिलशयीषपुराणि चाष्टौ’ इति सि० शि० मीमाध्याये
दर्शितः । अयमेव पक्षः युक्तियुक्तः । पुराणेषु तु अन्त-
रीक्षेण तस्य स्थितिरुक्ता । काशीखण्डे, विमान-
यानेन गच्छता शिवशर्म्भाष्टाष्टाभ्यां विष्णुदूताभ्यां
स्वर्गलोकादूर्ध्वं शक्रपुरीवर्णनोत्तरं तदक्षिणस्याम् अग्नि-
लोको वर्णितः यथा

“एतस्या दक्षिणे भागे येयं पृथ्वी श्यते शुभा । इमामर्चि-
भर्तृ पश्य वीतिहोत्रपुरीं शुभाम् । जातवेदसि ये भक्ता
स्ते वसन्त्यत्र सुव्रताः । अग्निप्रवेशं कुर्युर्ये दृढसत्वा
जितेन्द्रियाः । स्त्रियो वा सत्यसम्पन्नास्ते सर्वेऽग्निर्तेजसः ।
अग्निहोत्ररताविप्रास्तथाग्निब्रह्मचारिणः । पञ्चाग्नि-

व्रतिनो येव तेऽग्निर्लोकोऽग्निर्तेजसः । शीते शीतापहृत्त्यै
यस्मिन्नाभारान् प्रयच्छति । कुर्यादग्नीष्टिकां वापि स
वसेदग्निसन्निधौ । अनाथस्याग्निर्लोकः यः कुर्याद्वा
दयान्वितः । अशक्तः प्रेरयेदन्यान् सोऽग्निर्लोको महीयते ।
जठराग्निरिव हृद्देशे योदद्यादाग्नेयमौषधम् । मन्दाग्नये
स पुण्यात्मा वङ्गिलोको वसेच्चिरम् । यज्ञोपस्कारवस्तानि
यज्ञार्थं द्रविणन्तु वा । यथाशक्ति प्रदद्याद्यो ह्यर्चिः श्रुत्यां
वसेत् स वै । अग्निरेको द्विजातीनां निःश्वेयसकरः परः ।
शुद्धदेवो व्रतं तर्धं सर्वमग्नेर्विनिश्चितम् । अपावनानि
सर्वानि वङ्गिसंसर्गतः क्वचित् । पावनानि भवन्त्येव
तस्मात् स पावकः स्मृतः । अपि वेदं विदित्वा यस्त्वह्ना
वै जातवेदसम् । अन्यत्र वधाति रतिं ब्राह्मणो न स
वेदवित् । अन्तरात्मा ह्ययं साक्षाद्विहितो ह्यग्निरुद्धोऽयः ।
सांसपासान् पचेत् कुक्षौ स्त्रीणां नो सांसपेशिकाम् ।
तैजसी शम्भवी मूर्तिः प्रत्यक्षा दहनात्मिका । कर्त्वी
हन्त्री पालयली विनैनां किं विलोक्यते । चित्रभासु
रयं साक्षाद्देव” इति भुवनेश्वरः । अन्तर्लोकस्य लोको
विनैरङ्गः प्रकाशकः । धूपप्रदीपनैवेद्यपयोदधिधृतैश्च वस्त्रम् ।
एतद्भुक्तं निषेवन्ते सर्वे दिवि दिवौकसः” इति ।

अग्निरवत् लि० अग्निरवस्यस्य अग्नि-महत्त्वं वेदे मस्य वः ।
साग्निके विष्टे, “यपुयैश्चस्तु चरुरग्निर्वा इव” इति वेदः ।
तुल्यार्थे वति । अग्नितुल्यक्रियायादौ अव्य० ।

अग्निवधू स्त्री ईत० । स्वाहायाम् दक्षकन्यायाम् । अग्नायीशब्दे
विवरणं द्रष्टव्यम् ।

अग्निवर्चस् लि० अग्नेर्वर्च इव वर्चो दीप्तिरस्य । अग्नि-
तुल्यदीप्तिमति, “स्यन्दनेनाग्निरवर्चसा” इति भार० ।
ईत० । अग्नितैजसि न० ।

अग्निवर्जक लि० अग्नेर्जठरानलस्य वर्जकः दृष्ट-+णिच्-
शबुल् । जठराग्न्युद्दीपके औषधभेदे, पथ्याहारे च ।

अग्निवर्ष लि० अग्नेर्वर्ष इव वर्षो रूपं यस्य । अग्नितुल्य-
वर्षे, “ब्राह्मणस्तु सुरां पीत्वा अग्निवर्षां सुरां पिबेदिति”
श्रुतिः । स्वर्गवर्षे नृपतिभेदे पु० तत्कथा रघौ १६४० ।
ईत० । अग्नेः रूपे पु० । [अग्निप्रिये लि० ।

अग्निवस्त्रम् पु० अग्नेर्वस्त्रम् सुखेन दाह्यत्वात् । सालहृत्ते ।
अग्निवासस न० अग्निरिव शुद्धं वासो वस्त्रम् । अग्नितुल्य-
शुद्धे वस्त्रे । ईब० । ताडग्वस्तवति लि० ।

अग्निवाह पु० अग्निं वाहयति गमयति अमुन्नापयति वा वाहेः
अण् । जग्रे, धूमे च । वङ्गिवाहकमाले लि० ।